

PROP DE VOSALTRES

Desig d'informar-vos

Estimats diocesans:

Sempre intento aprofitar aquests comentaris dominicals per acompanyar la vostra vida cristiana amb alguns consells i pràctiques que ens acostin a la persona de Jesucrist. Tots els membres del Poble de Déu —bisbes, sacerdots, religiosos i laics— estem obligats a viure i a donar credibilitat davant els altres d'una fe apresada i acceptada amb totes les seves conseqüències.

De tant en tant em sembla convenient fer-vos saber alguns fets que la comunitat diocesana, seguint les indicacions de l'Església, proposa per al bé de tothom. Aquest és el cas d'avui en què us informo de tres esdeveniments i us en demano la vostra adhesió i, sobretot, les vostres oracions.

1. **La festa de sant Antoni, abat.** La seva celebració coincideix amb aquest diumenge 17 de gener, té molt arrelament popular i el sant ha adquirit al llarg dels segles una intensa i àmplia devoció. És considerat un dels pares del monacat i la seva vida, austera i silenciosa, es remunta al segle III-IV en terres d'Egipte. Quan es converteix a Crist, ven els seus béns, els regala als pobres i es retira a la solitud del desert. A més del seu amor al proïsme, admira i respecta els altres éssers de la creació. Per això, des de molt antic, és considerat el patró dels animals.

A la nostra diòcesi, la festa consisteix en una celebració de l'Eucaristia a l'Oratori de la Sang i en una posterior benedicció d'animals a les portes del mateix temple. Hi van gran quantitat de devots que demanen la intercessió de sant Antoni per a ells i per a les seves mascotes. També hi participen —de

CONCILI PROVINCIAL TARRACONENSE

El goig i la responsabilitat d'anunciar el missatge de Crist

25 ANYS (1995-2020)

manera animada— algunes agrupacions de pagesos. Enguany només s'hi mantindrà la celebració de la Santa Missa.

2. **La Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians**, del 18 al 25 de gener. Són vuit dies en què les diferents confessions cristianes dediquen celebracions i moments d'oració per demanar a Déu la unitat de tots els que confessen que Jesús és el Fill de Déu. És una iniciativa de fa més de cent anys i a la nostra diòcesi té una tradició molt arrelada en les diferents comunitats que periòdicament es reuneixen i programen diverses activitats que ens recorden que aquesta setmana és molt important per assolir aquest objectiu. El lema d'enguany és tret de l'Evangeli de sant Joan: «Mantingueu-vos en el meu amor i donareu molt fruit» (Jn 15,5-9). Si no podeu participar en els actes amb la vostra presència física, reseu per la unitat de tots.

3. **La celebració dels XXV anys del Concili Provincial Tarraconense (1995).** Dijous que ve, dia 21, festa de sant Fructuós a Tarragona, els bisbes amb

seu a Catalunya signaran un document recordant aquell esdeveniment tan significatiu per a les nostres diòcesis i animant a aprofundir en una vivència autèntica de la fe i en una evangelització, amb més coratge i alegria, de la nostra societat, tot afrontant els consegüents reptes pastorals. És un compromís que ens afecta a tots. Per les circumstàncies actuals no es podrà fer una celebració amb l'assistència de tots els que hi van participar ni dels responsables i col·laboradors actuals. L'acte quedarà circumscrit a la signatura dels bisbes, però ampliat a les oracions que totes les comunitats de les nostres diòcesis dirigiran al Senyor per agrair i actualitzar aquesta important obra de la nostra Església.

Com podeu veure, són moltes i constants les iniciatives eclesials que demanen la nostra atenció i el nostre compromís.

Amb el meu afecte i benedicció,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Tres nous pisos que cobren vida a les Llars del Seminari

Les Llars del Seminari han donat la benvinguda, pocs dies abans de Nadal, a tres noves famílies. Des de la Fundació «Entre Tots i per al bé de Tothom» ens expliquen que els hi dona molta alegria poder oferir un suport i un sostre en aquests dies. Tres pisos s'omplen de vida amb ganes de superar qualsevol adversitat, amb desig de tirar endavant i amb tota l'energia per assolir els seus objectius.

Els responsables de les Llars del Seminari afirmen que els agradaria donar resposta a les 48 sol-

licituds que han rebut en aquesta darrera fase de selecció. I destaquen que «tant de bo totes aquestes famílies que no han pogut tenir l'oportunitat de formar part del projecte, no haguessin de passar un Nadal sense un habitatge digne».

Per altra banda, afirmen que «desitgem que les famílies beneficiades puguin millorar la seva qualitat de vida i aconseguir tot allò que es proposin. Esperem que aprofitin aquesta oportunitat i gaudeixin del projecte i de tot el que els hi espera amb aquesta nova experiència».

CERCA DE VOSOTROS

Deseo de informar

Queridos diocesanos:

Intento aprovechar estos comentarios dominicales para acompañar vuestra vida cristiana con algunos consejos o prácticas que nos acerquen a la persona de Jesucristo. Todos los miembros del Pueblo de Dios —obispos, sacerdotes, religiosos y laicos— estamos obligados a vivir y a procurar credibilidad ante los demás de una fe aprendida y aceptada con todas sus consecuencias.

Algunas veces me parece conveniente dar información sobre determinadas realizaciones que la comunidad diocesana, siguiendo las indicaciones de la Iglesia, propone para el bien de todos. Es el caso de hoy en el que os doy noticias y os pido vuestra adhesión y, sobre todo, vuestras oraciones.

1. Fiesta de san Antonio, abad. Su celebración coincide con este domingo, 17 de enero. La fiesta tiene mucho arraigo popular y el santo ha adquirido a lo largo de los siglos una intensa y amplia devoción. Su vida, austera y silenciosa, se remonta al siglo III-IV en tierras de Egipto y es considerado uno de los padres del monacato. Cuando se convierte a Cristo, vende sus propiedades, las regala a los pobres y se retira a la soledad del desierto. Además de su amor al prójimo, admira y respeta a los demás seres de la creación. Desde muy antiguo es considerado como patrón de los animales.

En nuestra diócesis, la mencionada fiesta consiste en una celebración de la Eucaristía en el Oratorio de la Sang y en una posterior bendición de animales a las puertas del referido templo. Acude gran cantidad de devotos pidiendo la intercesión de san Antonio para ellos mismos y para sus mascotas. Intervienen —con mucha eficacia— algunas agrupaciones de labradores. Este año sólo se mantendrá la celebración de la Santa Misa.

2. Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos, desde el 18 al 25 de enero. Son ocho días en los que las distintas confesiones cristianas dedican celebraciones y momentos de oración para pedir a Dios la unidad de todos los que confiesan que Jesús es el Hijo de Dios. Es una iniciativa que lleva más de cien años y en nuestra diócesis tiene una tradición muy aceptada por las distintas comunidades que periódicamente se reúnen y programan diversas actividades recordando a todos que esta semana es muy importante para este motivo concreto. El lema de este año está recogido del Evangelio de san Juan: «Manteneos en mi amor y daréis mucho fruto» (Jn 15,5-9). Si no podéis participar con vuestra presencia física en los actos, rezad por la unidad de todos.

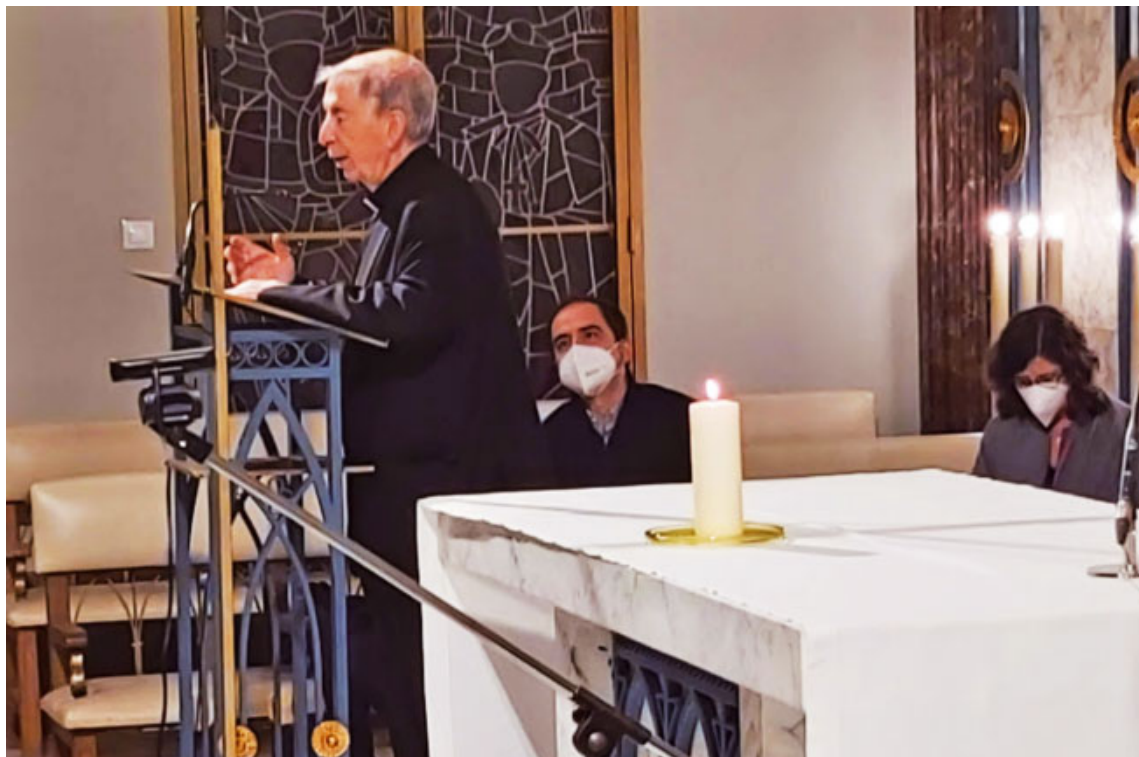
3. Celebración de los XXV años del Concilio Provincial Tarraconense (1995). El próximo jueves, día 21, fiesta de san Fructuoso en Tarragona, los obispos con sede en Cataluña firmarán un documento recordando aquel acontecimiento tan significativo para nuestras diócesis y animando a profundizar en una vivencia auténtica de la fe y en una evangelización a nuestra sociedad actual con mayor coraje y alegría afrontando los consiguientes retos pastorales. Es un compromiso que nos afecta a todos. Por las circunstancias actuales no se podrá realizar una celebración con asistencia de los participantes en aquel evento ni los responsables y colaboradores actuales. Queda reducido a este acto de la firma de los obispos pero ampliado a las oraciones que todas las comunidades de nuestras diócesis dirigirán al Señor para agradecer y actualizar esta importante obra de nuestra Iglesia.

Como podéis comprobar son muchas y constantes iniciativas eclesiales que requieren nuestra atención y nuestro compromiso.

Con mi afecto y bendición,

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Primera trobada de catecúmens del Bisbat de Lleida

El Servei Diocesà del Catecumenat va programar la seva primera trobada el dia 19 de desembre de 2020 a l'Acadèmia Mariana, en la que hi van assistir els membres del Catecumenat, les catequistes responsables de cada parròquia i la majoria dels catecúmens. La trobada va estar presidida pel Sr. Bisbe, Salvador Giménez.

Primerament es va fer la presentació dels grups parroquials formats per la Unitat Pastoral Agermanada del Pilar-Magdalena, les parròquies del Carme, de Pardinyes i d'Àger i el Santuari de Sant Antoni de Pàdua Franciscans.

La celebració va començar amb l'agraïment als catecúmens per l'assistència a l'acte en uns moments de dificultats per a tots. A continuació es va fer la lectura d'un salm (Sl 103) i de l'Evangelí de Joan (Jn 14,1-14), prosseguint amb una emotiva i clarificadora xerrada del Sr. Bisbe, on va anar desgranant de forma molt didàctica els punts principals que hem de mantenir tots els que creiem en Jesús.

En primer lloc, va manifestar la seva alegria per aquest acte. Del seu parlament en podem sub-

ratllar: La lectura parcial de la Carta a Diogneto, del segle II, en la que ja s'expressava els punts essencials del bon cristià. Seguidament, va fer èmfasi en el Catecisme de l'Església catòlica, exhortant a tots nosaltres a mantenir-lo present i indicant-nos sis dels seus punts més essencials: 1. Escoltar la Paraula de Déu (i l'ensenyament dels catequistes, dels mossens, dels predicadors, etc.); 2. Celebrar la Litúrgia (i la importància dels sacraments); 3. Mantenir una coherència de vida d'acord amb l'Evangelí (comportament ètic); 4. La pregària com a acte essencial de la vida del cristià; 5. Formar part d'una comunitat cristiana; i 6. Testimoniar la fe en Jesucrist. La celebració va continuar amb unes pregàries adients a l'acte i un cant final dedicat a la Mare de Déu: «Ave Maria» (*Kairoi*).

Cal destacar l'ambient acollidor i fraternal que es va produir entre tots els assistents, amb la satisfacció d'haver començat un programa en el que de forma progressiva, tots els catecúmens puguin sentir-se part de la comunitat cristiana i on tinguin l'oportunitat d'expressar la seva fe en el Crist Ressuscitat.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

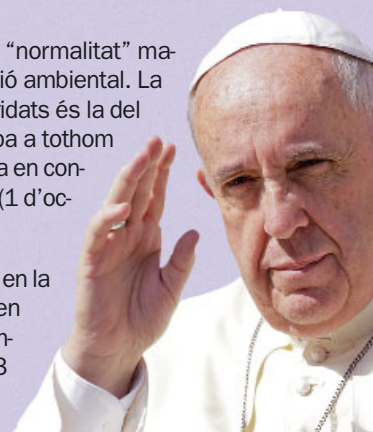

@Pontifex: «Preguem pels milions de refugiats interns que, com Jesús, Maria i Josep en la fugida a Egipte, viuen cada dia situacions de por, incertesa i incomoditats» (1 d'octubre).

@Pontifex: «Déu omnipotent, que estàs present en tot l'univers i en la més petita de les teves criatures, vessa en nosaltres la força del teu amor perquè cuidem la vida i la bellesa» (1 d'octubre).

@Pontifex: «No tornem a la "normalitat" malalta d'injustícies i degradació ambiental. La normalitat a la que estem cridats és la del Regne de Déu, on el pa arriba a tothom i l'organització social es basa en contribuir, compartir i distribuir» (1 d'octubre).

@Pontifex: «Seguim creixent en la consciència que tots vivim en una casa comuna com a membres de la mateixa família» (3 d'octubre).

El Papa convoca l'any especial dedicat a la família

El Sant Pare ha convocat l'any especial dedicat a la família, que s'inaugurarà el 19 de març de 2021, cinquè aniversari de la publicació de l'Exhortació apostòlica *Amoris Laetitia*.

Precisament, a partir de la celebració d'aquest aniversari, el Sant Pare oferirà a l'Església l'oportunitat de reflexionar i aprofundir en el riquíssim contingut de l'Exhortació apostòlica, fruit d'un intens camí sinodal, que encara continua a nivell pastoral.

La iniciativa, que porta el nom d'Any «Família *Amoris Laetitia*» (www.amorislaetitia.va) i que estarà marcada per propostes i instruments pastorals que es posaran a la disposició de les realitats eclesials i de les famílies, conclourà amb la celebració de la X Trobada Mundial de les Famílies a Roma, al juny de 2022.

L'any de la «Família *Amoris Laetitia*» és una iniciativa del papa Francesc que es proposa arribar a totes les famílies del món a través de propostes espirituals, pastorals i culturals que es podran dur a terme en les parròquies, diòcesis, universitats, moviments eclesials i associacions familiars. L'objectiu és oferir a l'Església oportunitats de re-

flexió i aprofundiment per a viure concretament la riquesa de l'Exhortació apostòlica *Amoris Laetitia*.

L'experiència de la pandèmia ha posat en relleu el paper central de la família com a Església domèstica i la importància dels llaços comunitaris entre les famílies, que fan de l'Església una «família de famílies» (AL 87).

Aquesta mereix un any de celebracions perquè sigui posada en el centre del compromís i de la cura de cada realitat pastoral i eclesial.

La parròquia de la Sagrada Família celebra la seva festivitat

El primer diumenge després de Nadal se celebra la festa de la Sagrada Família, que dona nom a una de les parròquies de la Unitat Pastoral de Cappont de la ciutat de Lleida.

Com cada any, s'ha celebrat una missa solemne commemorativa, que ha comptat amb la participació de la Coral Maristes Montserrat. La cerimònia

ha estat concelebrada pel rector de la parròquia de la Sagrada Família, Mn. Lluís Sallán, i pel rector de la parròquia de Santa Teresa Jornet, Mn. Víctor Martínez.

La celebració ha tingut lloc respectant totes les mesures de seguretat establertes a causa de la pandèmia.

REFLEXIONS

Millorar tecnològicament la condició humana? (III)

En les arrels filosòfiques del transhumanisme s'hi troba el *Discurs de la dignitat de l'home* (1486) de Pico della Mirandola (1463-1494), el *Novum Organum* (1620) de Francis Bacon (1561-1626) i les obres dels il·lustrats francesos, Nicolas de Condorcet (1743-1794) i de Julien Offray de La Mèttrie (1709-1751). Nick Bostrom (1973) assenyala, però, que el pilar fonamental del transhumanisme és en *L'origen de les espècies* (1859) de Charles Darwin.

Pico della Mirandola defineix l'ésser humà com una entitat inacabada, en constant invenció, com un ésser no fixat, que no té un sostre fix, sinó que pot arribar a ser allò que es proposi. Es forja, es modela i es transforma a si mateix adoptant la forma de qualsevol ésser de la creació. Aquí rau la seva grandesa i la seva excelsa dignitat en el conjunt de la creació. En això rau, justament, la seva dignitat, allò que el fa radicalment distint dels altres éssers de la creació.

El pensador renaixentista invoca el mite de Prometeu en el qual l'ésser humà arriba tard en el repartiment de dons i de virtuts i el seu destí acaba essent, justament, el de no tenir un lloc propi en la creació, cap essència o qualitat que el defineixi.

El mecanisme de René Descartes (1596-1650) és, també, una altra font d'inspiració dels transhumanisme¹. La recepció de la filosofia cartesiana no deixa de ser polèmica, perquè el pare de la filosofia moderna, defensa l'existència de l'ànima i, suposadament, demostra la mateixa existència de Déu en les *Meditacions metafísiques*, però els ideòlegs transhumanistes, sobretot de tradició francesa, veuen en el pensament de l'autor del *Discurs del mètode*, un dels inspiradors del seu moviment.

Dr. Francesc Torralba
Doctor en Teologia

¹ A. VACCARI, *Dissolving nature: how Descartes make us posthuman*, en *Research in Philosophy and Technology* 16/1 (2012) 138-186.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [He 5,1-10 / Sl 109 / Mc 2,18-22]. *Tortosa*: □ Sant Ildelfons, bisbe. *Urgell*: ■ Sant Jaume Hilari Barbal i Cosín, rel. La Salle i mr. Sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana.

19. ■ Dimarts [He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28]. Santa Agnès (s. IIIIV), vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla,

card.; beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prevs., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

20. ■ Dimecres [He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà i mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dijous [He 10,32-36 / Sl 33 / Jo 17,11b-19]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus dia-

ques Auguri i Eulogi, mrs. (259); beata Josepa Maria de santa Agnès, vg. agustina, de Benigànim.

22. ■ Divendres [He 8,6-13 / Sl 84 / Mc 3,13-19]. Sant Vicenç (Vicent), diaca a Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. IIIIV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

23. □ Dissabte [He 9,2-3.11-14 / Sl 46 / Mc 3,20-21]. Sant Ildelfons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora. *Tortosa*: ■ Sant Francesc Gil de

Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indoxina, 1745), nat a Tortosa. Esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerenciana, vg. i mr.

24. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Jn 3, 1-5.10 / Sl 24 / 1Co 7,29-31 / Mc 1,14-20]. Sant Francesc de Sales (Savoia, 1567 - Lió, 1622), bisbe de Ginebra i dr. de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; sant Felicià, bisbe i mr.; Mare de Déu de la Pau (Ronda).

Diumenge II de durant l'any (B)

COMENTARI

«Parleu, que el vostre servent us escolta»

A l'inici de tot seguiment del Senyor hi ha una crida, una vocació. Ho veiem a les lectures d'avui. A la primera un jove i inexpert Samuel sent la crida de Déu però no la reconeix fins que finalment a la tercera vegada i ajudat pel sacerdot Elí sap reconèixer la paraula de Déu. *El Senyor es presentà i el cridà com les altres vegades: Samuel, Samuel.* I ara sí, ara ja sap reconèixer la veu del Senyor i aquí es mostra la seva disponibilitat absoluta: *Parleu que el vostre servent us escolta.* Ja abans havia mostrat la seva disposició a fer el que li manessin dient a Elí: *Aquí em teniu.* Ara comença la seva missió de profeta: *El Senyor no va deixar de complir mai cap de les seves profecies.*

La mateixa disponibilitat i entrega la trobem a l'Evangelí. Tot comença amb les paraules del Baptista: *Mireu l'anyell de Déu.* Llavors Andreu i Joan van seguir Jesús. Tenien una inquietud, un neguit; per això Jesús els pregunta: *Què voleu?* Els deixebles li responen volent saber on s'allotjaven, però Jesús no els dona una resposta teòrica sinó: *Veniu i ho veureu.* És aquest contacte amb Jesús el que transformarà les seves vides. I d'aquest contacte amb Jesús neix l'apòstol, aquell que es converteix en predicador de la bona nova de Jesús. *El primer amb qui Andreu trobà fou el seu germà Simó i li digué: Hem trobat el Messies. I l'acompanyà on era Jesús.* Andreu no li ha d'explicar res, sinó conduir-lo fins al Mestre. Aquest ja s'encarregarà d'instruir-lo. Comença ara la vida dels apòstols.

Sant Pau ens recorda la transformació que ha operat en nosaltres el Senyor: *No sabeu que els vostres cossos són el santuari de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu? No sabeu que no sou vostres?* La crida de Déu canvia les nostres vides. Ja no podem viure de cara als nostres interessos o preocupacions sinó només de cara al Senyor. Tota la nostra vida, el nostre cos, les nostres preocupacions estan centrades només en seguir la crida del Senyor. Tots hem rebut aquesta crida, com Samuel, com Joan, com Andreu. Ens cal escoltar-la i dir, disposats a seguir-lo, *aquí em teniu.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 3,3b-10.19)

En aquell temps Samuel, que encara era un noi, dormia en el santuari del Senyor, on hi havia l'arca de Déu. El Senyor el cridà, i Samuel respongué: «Aquí em teniu.» Corregué cap a Elí i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Elí replicà: «No t'he cridat pas. Ves-te'n a dormir.» I el noi se n'anà a dormir. El Senyor el tornà a cridar, i Samuel s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Elí replicà: «Fill meu, no t'he cridat pas. Torna-te'n a dormir.» Samuel encara no sabia reconèixer el Senyor, la paraula del Senyor encara no se li havia revelat. Per tercera vegada el Senyor cridà Samuel, i ell s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Llavors Elí comprengué que era el Senyor qui cridava el noi, i digué a Samuel: «Ves a dormir i, si et torna a cridar, digues-li: Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta.» El Senyor es presentà i el cridà com les altres vegades: «Samuel, Samuel.» Ell li respongué: «Parleu, que el vostre servent us escolta.» Samuel es va fer gran. El Senyor l'afavoria sempre i no deixà de complir mai cap de les seves profecies.

▶ Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu, Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*
Tenia posada l'esperança en el Senyor / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.
Per això us dic: «Aquí em teniu: / Com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor.» R.

Anuncio amb goig la salvació / davant del poble en dia de gran festa, / no puc deixar d'anunciar-la; / ho sabeu prou, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 6,13c-15a.17-20)

Germans, el cos no és per a fornicar, sinó per al Senyor, i el Senyor, per al cos. I Déu, que ressuscità el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb el seu poder. ¿No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? El qui s'uneix al Senyor forma amb ell un sol esperit. Fugiu de la fornicació. Els altres pecats que l'home comet són exteriors als seu cos, però el fornicador pecca contra el seu propi cos. ¿No sabeu que els vostres cossos són el santuari de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu i que resideix en vosaltres? No sabeu que no sou vostres? Déu us ha adquirit a un preu molt alt: gloriífiqueu-lo en el vostre cos.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 1,35-42)

En aquell temps Joan estava amb dos dels seus deixebles i, fixant-se en Jesús que passava, digué: «Mireu l'anyell de Déu.» Quan els dos deixebles van sentir que Joan deia això, van seguir Jesús. Ell es girà i, en veure que el seguien, els preguntà: «Què voleu?» Ells li digueren: «Rabí», que vol dir «mestre», «on us allotgeu?» Jesús els respon: «Veniu i ho veureu.» Ells hi anaren, veieren on s'allotjava i es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la tarda. Un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havia seguit Jesús, era Andreu, el germà de Simó Pere. El primer amb qui Andreu es trobà fou el seu germà Simó, i li digué: «Hem trobat el Messies», que vol dir «l'Ungit». I l'acompanyà on era Jesús. Jesús se'l mirà i li digué: «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quefes, que vol dir Pedra.»

▶ Lectura del primer libro de Samuel (1Sam 3,3b-10.19)

En aquellos días, Samuel estaba acostado en el templo del Señor, donde se encontraba el Arca de Dios. Entonces el Señor llamó a Samuel. Este respondió: «Aquí estoy». Corrió adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado. Vuelve a acostarte». Fue y se acostó. El Señor volvió a llamar a Samuel. Se levantó Samuel, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado, hijo mío. Vuelve a acostarte». Samuel no conocía aún al Señor, ni se le había manifestado todavía la palabra del Señor. El Señor llamó a Samuel, por tercera vez. Se levantó, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Comprendió entonces Elí que era el Señor el que llamaba al joven. Y dijo a Samuel: «Ve a acostarte. Y si te llama de nuevo, di: "Habla, Señor, que tu siervo escucha"». Samuel fue a acostarse en su sitio. El Señor se presentó y llamó como las veces anteriores: «Samuel, Samuel». Respondió Samuel: «Habla, que tu siervo escucha». Samuel creció. El Señor estaba con él, y no dejó que se frustrara ninguna de sus palabras.

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*
Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito. / Me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides holocaustos ni sacrificios expiatorios; / entonces yo digo: «Aquí estoy». R.
«Como está escrito en mi libro» / para hacerte voluntad. / Dios mío, lo quiero, y llevo tu ley en las entrañas». R.
He proclamado tu justicia / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios, Señor, tú lo sabes. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 6,13c-15a.17-20)

Hermanos: El cuerpo no es para la fornicación, sino para el Señor; y el Señor, para el cuerpo. Y Dios resucitó al Señor y nos resucitará también a nosotros con su poder. ¿No sabéis que vuestros cuerpos son miembros de Cristo? El que se une al Señor es un espíritu con él. Huid de la inmoralidad. Cualquier pecado que cometa el hombre queda fuera de su cuerpo. Pero el que fornicar pecca contra su propio cuerpo. ¿Acaso no sabéis que vuestro cuerpo es templo del Espíritu Santo, que habita en vosotros y habéis recibido de Dios? Y no os pertenecéis, pues habéis sido comprados a buen precio. Por tanto, ¡glorificad a Dios con vuestro cuerpo!

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,35-42)

En aquel tiempo, estaba Juan con dos de sus discípulos y, fijándose en Jesús que pasaba, dice: «Este es el Cordero de Dios». Los dos discípulos oyeron sus palabras y siguieron a Jesús. Jesús se volvió y, al ver que lo seguían, les preguntó: «¿Qué buscáis?». Ellos le contestaron: «Rabí (que significa Maestro), ¿dónde vives?». Él les dijo: «Venid y veréis». Entonces fueron, vieron donde vivía y se quedaron con él aquel día; era como la hora décima. Andrés, hermano de Simón Pedro, era uno de los dos que oyeron a Juan y siguieron a Jesús; encuentra primero a su hermano Simón y le dice: «Hemos encontrado al Mesías (que significa Cristo)». Y lo llevó a Jesús. Jesús se le quedó mirando y le dijo: «Tú eres Simón, el hijo de Juan; tú te llamarás Cefas (que se traduce: Pedro)».